

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyně Mgr. Monikou Chaloupkovou ve věci **žalobkyně: J. K., zastoupené JUDr. Danielou Bulenovou, advokátkou**, se sídlem Dašická 1222, 530 03 Pardubice, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2012, č. j. X/46091-KRM**,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2012, č. j. X/46091-KRM, **se** pro nezákonnost **zrušuje a věc se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů soudního řízení a žalobkyni **se** toto právo **nepřiznává**.
- III.** JUDr. Daniele Bulenové, advokátce, **se přiznává** vůči České republice náhrada nákladů řízení ve výši **5.253 Kč**, která jí bude vyplacena z prostředků Krajského soudu v Hradci Králové do **60 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 25. 1. 2012, č. j. X/46091-KRM, žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 21. 11. 2011, č. j. X, kterým byl žalobkyni podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), s účinností od 6. 1. 2012 odňat invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice (dále jen „OSSZ“) ze dne 10. 11. 2011 již není invalidní, neboť pokles její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí pouze 25%.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalované včasnou žalobu, kterou se domáhala jeho zrušení, vrácení věci žalované k dalšímu řízení a náhrady nákladů soudního řízení s odůvodněním, že žalovaná nedostatečně zdůvodnila svůj závěr o pouze lehké formě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně (totální endoprotéza levého kolenního kloubu). V posudku ze dne 17. 1. 2012 je citován nálezný MUDr. R. L., CSc., ze dne 14. 12. 2011, podle kterého došlo u žalobkyně ke zvýraznění bolesti v levé dolní končetině, je popisována nestabilita a mírně omezené rotace na obou kyčelních kloubech a že rtg těchto kloubů zobrazují počínající artrotické změny, tedy zdravotní stav dle tohoto nálezu se výrazně odlišuje od zdravotního stavu popsaného dne 10. 5. 2011. Žalovaná přesto setrvala na závěru o lehké formě zdravotního postižení. Žalobkyni přitom bolí levý kolenní kloub při každém pohybu, trpí křečemi a brněním, a to občas i v pravé dolní končetině, někdy jí levá dolní končetina „uskočí“ do strany, intenzívně pociťuje nestabilitu levého kolenního kloubu, kdy koleno je takřka stále oteklé. Celková pohyblivost žalobkyně je výrazně omezena, ujde maximálně kilometr, omezena je žalobkyně rovněž v denních aktivitách, zejména nemůže vykonávat práce na zahradě a starat se o domácí zvířata.

Žalovaná se k žalobě věcně nevyjádřila, pouze podáním ze dne 11. 4. 2013 navrhla odmítnutí žaloby pro opožděnost, když napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 1. 2. 2012, poslední den k podání žaloby byl den 2. 4. 2012, žaloba k Okresnímu soudu v Pardubicích byla podána zřejmě až 9. 7. 2012. Okresní soud jako soud věcně nepřislušný řízení zastavil. Podle § 72 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je v takovém případě možné podat do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení žalobu k věcně a místně příslušnému soudu rozhodujícímu ve správním soudnictví a pak platí, že žaloba byla podána v den, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení. Rozhodnutí o zastavení řízení nabylo právní moci dne 17. 10. 2012, žaloba ke krajskému soudu byla podána dne 11. 10. 2012, tedy předčasně a v důsledku opožděně (po datu 2. 4. 2012).

Námitku opožděnosti podané žaloby soud posoudil před tím, než přistoupil k řešení merita věci. Dodržení lhůty pro podání žaloby je totiž nezbytnou podmínkou toho, aby mohla být žaloba věcně projednána. Jinak řečeno, pokud by soud zjistil, že žaloba byla podána po uplynutí zákonné lhůty, jednalo by se o neodstranitelnou překážku a soud by musel žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout.

Z usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 4. 2012, č. j. 18 Nc 3402/2012-23, je zřejmé, že žaloba byla u tohoto soudu podána dne 14. 3. 2012, tedy včas (před 2. 4. 2012). Usnesení o zastavení řízení č. j. 18 C 71/2012-15 bylo vydáno dne 24. 9. 2012. Žaloba ke zdejšímu soudu byla podána dne 11. 10. 2012, tedy v běžící lhůtě pro odvolání proti

usnesení o zastavení řízení. Výklad ust. § 72 odst. 3 s. ř. s. tak, jak ho predestiruje žalovaná, tedy že žaloba podaná po rozhodnutí o zastavení řízení, avšak před nabytím právní moci, není žalobou ve smyslu tohoto ustanovení a musí být posuzována pouze podle § 72 odst. 1 s. ř. s. (v tomto konkrétním případě jako opožděná, neboť byla podána v říjnu, zatímco posledním dnem dvouměsíční lhůty od doručení napadeného rozhodnutí žalované žalobkyni byl den 2. 4. 2012), považuje soud za chybný. Ust. § 72 odst. 3 s. ř. s. je ustanovením ve prospěch žalobce, který podal žalobu nesprávně k věcně nepřislušnému soudu, avšak v dvouměsíční lhůtě dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Dává mu dodatečnou lhůtu k podání žaloby u věcně příslušného soudu, kdy nejzazším dnem této lhůty je měsíc po nabytí právní moci rozhodnutí věcně nepřislušného soudu o zastavení řízení. Pokud žalobce podá žalobu k věcně příslušnému soudu do tohoto data, je tato žaloba posuzována jako žaloba podaná ve stejný den jako žaloba k věcně nepřislušnému soudu (soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení), přičemž skutečnost, že ji podal před nabytím právní moci rozhodnutí o zastavení řízení, poté, co toto rozhodnutí bylo soudem vydáno, není možné vykládat v jeho neprospěch. Naopak, je z ní zřejmé, že žalobce s rozhodnutím o zastavení souhlasí, nevyužije odvolací lhůtu a bez prodlev napravuje svou chybu a podává žalobu k soudu věcně a místně příslušnému, rozhodujícímu ve správním soudnictví. Soud tedy posoudil, jak již řečeno shora, podanou žalobu jako včasnou a přistoupil k jejímu meritornímu posouzení.

Napadené rozhodnutí žalované byl soud povinen v souladu s § 75 s. ř. s. přezkoumat v mezích žalobních bodů, přičemž musel vycházet ze stavu, který tu byl v době rozhodování žalované, tj. ze stavu k datu 25. 1. 2012, kdy bylo napadené rozhodnutí žalované č. 5759240894/46091-KRM, vydáno. Soud se přitom soustředil na skutečnost, zda závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 25% je správný a vychází z náležitě posouzeného jejího zdravotního stavu.

O žalobě bylo rozhodnuto při jednání dne 21. 8. 2012, v přítomnosti obou řádně předvolaných účastníků řízení.

Ze správního spisu žalované – lékařské dokumentace OSSZ soud zjistil následující: Z posudku o invaliditě a ze záznamu o jednání, obě č. j. LPS/2011/3789-PU-CSSZ, ze dne 10. 11. 2011, je zřejmé, že dne 10. 11. 2011 proběhla na OSSZ první kontrolní prohlídka po změně právní úpravy týkající se invalidních důchodů, která nabyla účinnosti dne 1. 1. 2010. Posuzující lékařka, MUDr. M. K., při této prohlídce dospěla k závěru, že žalobkyně již není invalidní, zánik invalidity pak vztáhla k datu konání prohlídky. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně označila endoprotézu levého kolenního kloubu v srpnu 2008, kterou zařadila podle kapitoly XV. (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích) oddílu B (Postižení končetin) položky 8a (Endoprotézy na dolních končetinách, endoprotézy kyčelního, kolenního, hlezenního kloubu - lehké poruchy, lehké omezení hybnosti a funkce jednoho nebo dvou velkých kloubů dolních končetin nebo závažnější omezení hlezenního kloubu, omezení jen pro delší chůzi a stání) přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), a procentuální míru poklesu pracovní schopnosti určila na horní hranici daného rozmezí (10-15%), tj. na 15% s tím, že vzhledem k profesi (vyučená drůbežářka, dělnická profese) a astma bronchiale tuto navyšuje podle § 3 citované vyhlášky o dalších 10% na konečných

25%. Levý kolenní kloub označila posudková lékařka za klidný, bez otoku, s dobrou stabilitou, kdy pohyb je plný, nebolestivý a omezení existuje jen pro delší chůzi a stání. Rozhodnutí ČSSZ ze dne 21. 11. 2011, č. j. 575 924 0894, bylo na základě včasných námitek žalobkyně přezkoumáno v námitkovém řízení. Lékařskou posudkovou službou ČSSZ byl dne 17.1.2012 vypracován posudek o invaliditě žalobkyně, v němž byl vysloven souhlas s posudkovým závěrem OSSZ s tím, že tento je správný, důvod k jeho změně není. V posudku byl jako nově žalobkyní předložený ocitován nálezný MUDr. L. z prosince 2011, podle něhož došlo ke zvýraznění bolestí, nestabilitě předozadní i ve frontální rovině, jsou popisovány mírně omezené rotace v obou kyčelních kloubech, přesto však bylo poškození končetiny vyhodnoceno jako lehké s tím, že hodnotit ho jako středně těžké či těžké nelze, neboť se nejedná o poruchu motoriky s podstatným omezením pohybu, nejsou popsány svalové atrofie, ani závažné poruchy funkce TEP. Na základě uvedeného posouzení byly námitky žalobkyně napadeným rozhodnutím žalované zamítnuty a rozhodnutí ČSSZ ze dne 21. 11. 2011 potvrzeno.

Žalobkyně v žalobě namítala nesprávně zjištěný skutkový stav s tím, že žalovaná se nevypořádala s jeho zhoršením popsaným v nálezu MUDr. L. ze dne 14. 12. 2011. Tedy spornou byla jediná otázka, a to posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a z něj plynoucí procentní míry poklesu její pracovní schopnosti, k čemuž je příslušná na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“). Soud proto zadal vypracování posudku zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR, pracovišti v Hradci Králové, a při jednání dne 21. 8. 2013 posudkem této komise ze dne 31. 5. 2013, č. j. 2013/912-HK, provedl důkaz.

Citovaným posudkem vzal soud za prokázané, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po náhradě levého kolenního kloubu, dle závažnosti odpovídající kapitole XV. oddílu B položce 8b přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., a že procentní míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 35%, tedy odpovídá I. stupni invalidity.

Z posudku je zřejmé, že v PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, byl přítomen lékař z oboru ortopedie (MUDr. V. M.), který provedl vlastní přeshetření žalobkyně při jednání komise. Komise vycházela ze spisové dokumentace OSSZ, z dokumentace ošetřujícího praktického lékaře, MUDr. Š., a z uvedeného přeshetření při jednání. Komise zjistila, že stav po náhradě levého kolenního kloubu nelze považovat za lehké postižení, tento naopak odpovídá středně těžké poruše, neboť kloub je nestabilní, a to předozadně i mediálně, a stehenní svalstvo operované levé končetiny vykazuje hypotrofii. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně komise určila ve středu vyhláškou daného rozpětí (30-40%), tj. na 35%, a to pro astma bronchiale a práci v dělnických profesích. PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, poté uzavřela, že zdravotní stav žalobkyně zhodnotila jinak, než posudkové lékařky OSSZ a ČSSZ, tento odpovídá I. stupni invalidity.

Žalobkyně ani žalovaná neměly k posudku výhrady, návrhy na doplnění dokazování nevznely. Soud sám potřebu doplnění dokazování neshledal. Na základě skutečností zjištěných ze správního spisu (lékařské dokumentace OSSZ) a provedeného dokazování soud dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Žalobkyně se domáhala přezkumu v záhlaví citovaného rozhodnutí žalované, neboť byla přesvědčena, že její zdravotní stav neodůvodňuje odnětí invalidního důchodu.

Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle § 39 odst. 2 téhož zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení stanoví příloha vyhlášky číslo 359/2009 Sb.

PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, určila rozhodující zdravotní postižení shodně jako žalovaná i posudková lékařka OSSZ, avšak toto hodnotila jako závažnější, čemuž odpovídá zařazení podle kapitoly XV oddílu B položky 8b přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., nikoli podle položky 8a, jak rozhodující zdravotní postižení zařadily právě žalovaná a OSSZ. Na rozdíl od žalované i posudkové lékařky OSSZ, které hodnotily rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně jako pouze lehkou, označila PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, dané postižení (stav po operaci levého kolenního kloubu) jako středně těžké, kdy levý kolenní kloub vykazuje známky předozadní i mediální nestability a stehenní svalstvo levé dolní končetiny je hypotrofováno. Závažnější hodnocení rozhodujícího zdravotního postižení promítla komise do odlišného zařazení dle přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb. a následného určení procentního poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Posudek PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, soud hodnotí jako přesvědčivý, komise vycházela z řady lékařských zpráv obsažených jak v dokumentaci OSSZ, tak ve zdravotní dokumentaci ošetřujícího praktického lékaře žalobkyně, a především pak z vlastního přešetření provedeného při jednání komise dne 31. 5. 2013 odborným lékařem, MUDr. V. M., ortopedem. Posudkový závěr je logickým vyústěním předchozího obsahu posudku a soud nemá důvod o něm pochybovat. Posudek PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, je důkazem o tom, že žalovaná nesprávně posoudila zdravotní stav žalobkyně a míru poklesu její pracovní schopnosti a z důvodu chybně zjištěného skutkového stavu dospěla i k nesprávnému právnímu závěru, čímž zkrátila žalobkyni na jejím právu na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Soud proto žalobou napadené rozhodnutí postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., kdy úspěšná žalobkyně měla právo na náhradu nákladů soudního řízení vůči žalované. Z obsahu soudního spisu vyplynulo, že žalobkyně nevynaložila žádné náklady, neboť řízení je osvobozeno od soudních poplatků a zástupkyně byla žalobkyni ustanovena na náklady státu, proto soud náhradu nákladů soudního řízení žalobkyni nepřiznal a ve vztahu k žalované vyslovil, že tato nemá na náhradu právo.

O přenosu poplatkové povinnosti na žalovanou ve smyslu § 2 odst. 3 věty první zákona číslo 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů („Je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen.“), soud

nerozhodoval, neboť řízení ve věcech důchodového pojištění je podle § 11 odst. 1 písm. b) téhož zákona osvobozeno.

Pokud se týká zástupkyně žalobkyně, žalobkyně byla soudem osvobozena od placení soudních poplatků, advokátka jí byla ustanovena na náklady státu a neúspěšné žalované nelze uložit povinnost k náhradě nákladů řízení, které platil stát, neboť tato je osvobozena, jak výše řečeno, od soudních poplatků. Náhradu výdajů, které vznikly advokátce v souvislosti se zastupováním žalobkyně, proto soud v souladu s § 35 odst. 8 s. ř. s. ustanovené advokátce přiznal vůči státu. Konkrétně se jedná o odměnu za čtyři úkony právní služby po 1.000 Kč za první poradou se žalobkyní, podání žaloby, účast na jednání PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, a účast na jednání soudu (§ 9 odst. 2, § 7 bod 3., § 11 odst. 1 písm. b) d) a g) vyhlášky číslo 177/1996 Sb.), čtyři paušální částky za čtyři úkony právní služby po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky) a jízdné k jednání PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, a zpět veřejnou dopravou ve výši 53 Kč, celkem tedy 5.253 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 21. srpna 2013

Mgr. Monika Chaloupková v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
V. P.